

Για το χημικό θάνατο στη θάλασσα της Μεσογείου

της Ευτυχίας Λεδάκη

Δε χρειάζεται μεγάλη εισαγωγή. Η καταστροφή των χημικών όπλων που απομακρύνθηκαν από τη Συρία έχει ξεκινήσει από τις 5 Ιουλίου, και μάλιστα με τη μέθοδο της υδρόλυσης εν πλω στα νερά της Μεσογείου.

Γιατί αντιδρούν σε αυτό οι τοπικές κοινωνίες:

Μετά από πολυάριθμες γνωματεύσεις επιστημόνων από την Ελλάδα και το εξωτερικό μπορούμε πλέον να γνωρίζουμε ότι η μέθοδος που έχει επιλεγεί δεν ενδείκνυται για εφαρμογή εν πλω. Εδώ που τα λέμε, δεν είναι δύσκολο να καταλήξουμε στο συμπέρασμα πως κανενός είδους επεξεργασία τοξικών χημικών ουσιών δε θα πρέπει να γίνεται στις ασταθείς συνθήκες μίας θάλασσας και πάνω σε ένα πλοίο που δεν κατασκευάστηκε για αυτόν το σκοπό.

Το πλοίο αυτό, ανήκει στο πολεμικό ναυτικό των ΗΠΑ, λέγεται Cape Ray και είναι αιώως 36 ετών! Μάλιστα, λόγω έλλειψης χώρου, τα μηχανήματα που θα επεξεργαστούν τα χημικά θα κατανεμηθούν σε τρία επίπεδα, γεγονός που δε συμβαδίζει με τις προδιαγραφές για την ασφαλή υδρόλυση χημικών ουσιών.

Όσον αφορά τη διαδικασία δεν έχει λάβει χώρα ποτέ εκτός της στεριάς και μάλιστα με την απουσία Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων. Εν τω μεταξύ, η σύσταση ακόμη και του επεξεργασμένου προϊόντος είναι ιδιαίτερα διαβρωτική και επικίνδυνη για το θαλάσσιο οικοσύστημα και τον άνθρωπο.

Έχοντας κατά νου τα παραπάνω, ο φόβος εντείνεται αν σκεφτούμε και την απουσία οποιουδήποτε σχεδίου αντιμετώπισης ενδεχόμενου ατυχήματος (π.χ διαρροή, ζημιές από θαλασσοταραχή κ.α.).

Γιατί στη Μεσόγειο:

Η επιλογή του συγκεκριμένου σημείου δεν είναι τυχαία. Η απόφαση αυτή αποτελεί τομή στον τρόπο που διαχειρίζονταν μέχρι σήμερα τα τοξικά απόβλητα κάθε είδους. Ήταν λοιπόν κοινή και συνηθισμένη η απαράδεκτη πρακτική μετατροπής χωρών του λεγόμενου « τρίτου κόσμου » σε σκουπιδότοπους των ανεπτυγμένων κρατών. Στη Νιγηρία και στη Γκάνα, για παράδειγμα, με 2,5 δολάρια ανά τόνο αποθέτονται τοξικά απόβλητα τη διαλογή των οποίων αναλαμβάνουν ανήλικοι εργάτες και την επεξεργασία τους αμφίβολης αποτελεσματικότητας εγκαταστάσεις.

Με την επιλογή της Μεσογείου αυτή τη φορά, η γνωστή μέχρι τώρα λογική, μεταφέρει τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις και βροχιότερα, μακριά πάντοτε από τη χώρα και την εταιρεία που παρήγαγε τα χημικά όπλα. Εδώ αξίζει να σημειωθεί βέβαια, πως τα λεγόμενα «χημικά όπλα της Συρίας» είναι... της Αγγλίας, καθώς βρετανικές εταιρείες πουλούσαν τις τοξικές

αυτές χημικές ουσίες στο καθεστώς του Άσαντ μέχρι και τα μέσα του 2012.

Η υδρόλυση αυτών των χημικών στη Μεσόγειο, λοιπόν, είναι η πρόβα τζενεράλε για επιχειρήσεις καταστροφής πολύ μεγαλύτερων ποσοτήτων χημικών όπλων στις θάλασσές μας. Η πρώτη πρόταση (αν όχι ήδη απόφαση) που έχει πέσει στο τραπέζι, είναι αυτή της επεξεργασίας του χημικού οπλοστασίου της Αιγύπτου.

Οι Η.Π.Α και ο Ο.Α.Χ.Ο:

Ο Οργανισμός Απαγόρευσης των Χημικών Όπλων έχει αναλάβει την επιτήρηση της εφαρμογής της συμφωνηθείσας μεταξύ των περισσότερων χωρών Σύμβασης για τα Χημικά Όπλα καθώς και την επαλήθευση της συμμόρφωσης των κρατών-μελών με τις απαιτήσεις της συνθήκης.

Παρ' όλα αυτά, η επιλογή της Μεσογείου για την υδρόλυση των χημικών έγινε από τις Η.Π.Α.. Όπως διευκρινίζει ο υπεύθυνος τύπου του Ο.Α.Χ.Ο, ο Οργανισμός απλώς συμφώνησε με τις Η.Π.Α λόγω του άφογου ιστορικού ασφαλείας που έχουν σε ανάλογες διαδικασίες. Παρέλειψε όμως να μας πει πως καμία τέτοια διαδικασία δεν έχει λάβει χώρα εν πλω.

Επίσης ο Οργανισμός αυτός που ανέλαβε επίσημα να χειριστεί την απομάκρυνση των χημικών όπλων από τη Συρία, δηλώνει πως δε γνωρίζει αν έχει εκπονηθεί Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων του εγχειρήματος και πως οποιαδήποτε ευθύνη για ζημιά ή ατύχημα θα την αναλάβει το πολεμικό πλοίο Cape Ray και κατ' επέκταση οι Η.Π.Α.. Σε περίπτωση που κάποιος αναρωτηθεί γιατί οι Η.Π.Α δεν κάνουν την υδρόλυση σε δικές τους θάλασσες, η απάντηση είναι ότι σύμφωνα με τη νομοθεσία τους κάτι τέτοιο θα ήταν παράνομο!

Για να καταλάβουμε καλύτερα: Ο Ο.Α.Χ.Ο αποποιείται κάθε ευθύνη και οι ΗΠΑ δεν έχουν κοινοποιήσει κανένα από τα μέτρα ασφαλείας ή τρόπους για την αντιμετώπιση πιθανού ατυχήματος.

Ποιά είναι η εγγύηση, λοιπόν, ότι δε θα υπάρξει κανένας κίνδυνος; Θα έλεγε κάποιος πως είναι οι διεθνείς συμφωνημένες Συνθήκες που επιβάλλουν μέτρα ασφαλείας σε τέτοιες περιπτώσεις στη θάλασσα. Όμως, οι ΗΠΑ επιχειρούν την υδρόλυση σε διεθνή ύδατα τη στιγμή που δεν έχουν αποδεχθεί μία σειρά από διεθνείς συνθήκες όπως το Δίκαιο της Θάλασσας, και έτσι δεν είναι υποκείμενες στους κανόνες που εκείνες επιβάλλουν.

Ποιά ήταν όμως η αντίδραση της ελληνικής Κυβέρνησης απέναντι σε όλα αυτά; Απολύτως καμία. Ακόμη χειρότερα, ως μέλος του ΟΑΧΑ συμφώνησε με την επιλογή του σημείου και έκτοτε δεν έχει απαντήσει ξεκάθαρα σε κανένα από τα επίσημα κατατεθειμένα ερωτήματα ως προς την όλη διαδικασία.

Όσοι έχουν ψάξει να βρουν απαντήσεις βρίσκουν μπροστά τους το αδιαπέρατο μυστικό πέπλο που καλύπτει το εγχείρημα λόγω του στρατιωτικού χαρακτήρα που του έχει δοθεί.

Για τη συνέχεια:

Ως λαοί της Μεσογείου δεν έχουμε κανένα λόγο να αποδεχτούμε να χρησιμοποιείται η θάλασσά μας ως χώρος επεξεργασίας τοξικών και επικίνδυνων χημικών ενώσεων. Αλλά πολύ περισσότερο, δεν υπάρχει κανένας λόγος να μην αντιδρούμε απέναντι στο επικερδές αλισβερίσι μεταξύ επιχειρήσεων των ανεπτυγμένων χωρών που παράγουν τα χημικά όπλα και καθεστώτων των αναπτυσσόμενων χωρών που τα αγοράζουν.

Μόνος δρόμος για μόνιμη λύση είναι να συστρατευτούμε απέναντι στη μεγαλύτερη μπίζνα που στήνει ο καπιταλισμός: τους πολέμους. Γιατί όσο κάποιος παλεύουν δήθεν για την εξολόθρευση του εσωτερικού τους εχθρού (βλ. καθεστώς Άσαντ στη Συρία) ή της «διεθνούς τρομοκρατίας» (βλ. εξωτερική πολιτική των ΗΠΑ), τόσο οι επιχειρήσεις που πουλάνε θάνατο θα πλουτίζουν.

Και όπως δυστυχώς διαπιστώνουμε λίγα ναυτικά μίλια μακριά από εμάς, τόσο οι λαοί θα λούζονται τα απόνερα αυτού του κύκλου ασύλληπτης κερδοφορίας.

Στην περίπτωση μας, αυτόν τον κύκλο κλείνουν αυτές τις μέρες οι ΗΠΑ με την επεξεργασία των χημικών. Μόνο που το προϊόν που καταστρέφουν γιατί δεν είναι ικανό να φέρει άλλα κέρδη, είναι απολύτως ικανό να χειροτερεύσει κατά πολύ τους όρους της διαβίωσής μας στις χώρες της Μεσογείου.

Αυτό δεν έχουμε περιθώρια να το επιτρέψουμε.

Δε θα επιτρέψουμε άλλα πειράματα στην πλάτη μας.

Υ.Γ: Απλοί πολίτες, συλλογικότητες και πολιτικά κόμματα που αντιδρούν στην καταστροφή των χημικών όπλων στη Μεσόγειο, κάνουμε αυτές τις μέρες το πρώτο μας αποφασιστικό βήμα με τον αποκλεισμό της αμερικανο-νατοϊκής βάσης της Σούδας στα Χανιά. Θα ασκήσουμε έτσι πίεση σε αυτούς που ανέλαβαν τόσο πρόχειρα μία τόσο επικίνδυνη επιχείρηση.